

„Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů! Má duše zmírání steskem po Hospodinových nádvořích, mé srdce i mé tělo plesají vstříc živému Bohu!“

Přísluví 9, 1-6 Moudrost Efezským 5, 15-20

Lukáš 18, 9-14

Moudrost si postavila dům. Vystavěla ho svým vlastním úsilím, přemýšlením a námahou. Dům měl sedm sloupů. S čísly se v Bibli setkáváme často a většinou přemýšlíme, co konkrétně pro nás znamenají. Nad sedmi sloupy jsou úvahy různé. Může to být sedm dnů stvoření, sedm darů Ducha svatého (darů Ducha svatého je mnoho, ale uvádí se základních sedm):

moudrost – rozpoznat pravé životní hodnoty,

rozumnost – neulpívat na povrchu, vhléd do důležitých otázek života,

správné rozhodnutí – předpokladem je pokora a naslouchání Bohu,

dar síly – vytrvalost ve zkouškách, překonávání překážek, vnitřní síla nás uschopňuje k radosti,

dar umění, vědění, poznání – dávat věci do souvislosti s konečným cílem, vidět Boha ve stvoření,

dar zbožnosti – důvěřovat Bohu, rozhovor s Bohem – modlitba,

dar bázně Boží – to není strach, ale úcta a vědomí, že vše máme od Boha – i lidi, kteří vstupují do našeho života

Sedm sloupů může být i sedm svátostí (křest, večeře Páně, biřmování, pokání, manželství, útěcha nemocných a svěcení kněžstva)

nebo sedm svobodných umění, která tvořila základ středověkého vzdělávání, ale byla dobře známá i v antickém starověku: gramatika, rétorika, dialektika, aritmetika, geometrie, astronomie a hudba – tato umění byla nazývána svobodná, protože věnovat se jim mohli jen svobodní lidé. Nesvobodní lidé vykonávali činnosti manuální či řemeslné.

Sedm sloupů v nás však většinou vyvolává obraz domu honosného a vznešeného. Je to krásný dům, ve kterém moudrost pořádá hostinu. Biblická moudrost je pracovitá, vede k pílí, lásce a službě druhým.

Ve starém zákoně je moudrost často předobrazem Ježíše Krista nebo k němu alespoň ukazuje. Také Kristus nás volá k životu v lásce s Bohem a s druhými lidmi. Nemusíme nutně postavit vlastníma rukama dům, ale máme konat tak, abychom se mohli alespoň někdy postarat o druhé (záleží už na konkrétní situaci, jestli materiálně, duševně, duchovně či vše dohromady) Biblická láska a moudrost nejsou sebestředné. Vždy směřují k druhým. Tak jako Pán Ježíš nelpěl na nebeské slávě, šel mezi lidi a pomáhal jim, tak také my máme i přes svůj kříž jít za druhými. (Každý člověk nese nějaký kříž. Když se však dokáže i přes své vlastní trápení opravdově dívat na druhé, vnímat je, vstupovat s nimi do kontaktu a někdy i pomáhat, jeho vlastní kříž je o něco lehčí.)

Moudrost obdarovává z toho, co sama připravila. Zve všechny, kteří nemají rozum a prostoduché. Také Pán Ježíš nepřišel pozvat spravedlivé (nebo spíše ty, kteří si myslí, že jsou spravedliví a moudří dost), ale zve lidi, kteří si uvědomují svoje viny a nedostatek moudrosti. Takový byl i celník v chrámu, jak jsme o něm dnes slyšeli.

Moudrost volá hlasem Ježíše Krista k pokání a víře, k následování Krista a spočinutí v něm. Kéž nám Bůh dá moudrost, abychom se správně rozhodovali na naší životní cestě a jednou vešli do Božího království. Amen.

/Slovo na neděli 15. srpna 2021 Dana Kalivodová/